

ОЧІКУВАННЯ

Кожен подих свіжого повітря, кожен подив яскравому сонцю, кожна усмішка, що робить мене щасливою, що діє на мене, наче пігулка, ще глибше опускає в безодню океану очікування найщасливішого для кожного українця дня.

Щоранку, як ритуал, беру свій телефон і перевіряю головні інформаційні стрічки з новинами. Сподіваюся побачити там усього лише кілька слів, що, об'єднуючись, перетворюються в могутнє та неперевершене, що дає нам надію. «Україна перемогла. Ми перемогли. Війна закінчилася». Три прості речення, а сенс і сила в них такі великі й пам'ятні, що не помістяться в одному параграфі підручника з історії.

Чекаю, щоб почався наш просвіток крізь чужу негоду, щоб цей тягар упав із плечей наших, деь завіялися б наші тяжкі переживання. Як дощ у літню спеку чи тепла ковдра в прохолодну ніч.

Хочу дивитися на моє блакитне небо без глибоких рубців від тяжких ракет і військових літаків. Хочу забути назавжди мелодію сирени й чути нашу українську пісню, нашу невгамовну гордість всюди.

